

HOOBUSTI**SÕBRAKIRI 72****Liliann Keskinen**

Head alanud aastat, tervitused Peterburist ja head Eesti iseseisvuspäeva! 23.2.2026

Tulime Hannuga Peterburist 2. veebruaril ja tema sõitis eelmisel neljapäeval sinna uuesti tagasi. Nii et Peterburi tervitused on igati värsked. Meie seal olles tähistati rahvatantsuansambli Neevo ning selle juhi Marina sünnipäevi. Olime rõõmsad saadud kutse üle. Saime nii võimaluse kohtuda mitmete tuttavatega, kellega poleks muidu kokku saanud. Aga eks aastad ja pakane teevad oma töö, mistõttu mitmeid aktiivseid kultuurihoidjaid seekord siiski näha polnud. See-eest on juured toonud Jaani kirikusse ka uusi inimesi, enamasti nooremagoolseid.

Vahetult enne Peterburi sõitmist loosisin juba teist korda välja eestpalvepaarid neile kogudustele, kes olid selleks soovi avaldanud. Kümme aastat tagasi alanud projektis osaleb sel aastal 62 kogudust. Seekord juhtus loosimisel ka paar näpukat. Neist ja kogu projektist kirjutasin ajalehes Eesti Kirik. Vähemalt seni pole keegi soovi avaldanud loosimine minult üle võtta. Nii et kui loosimises osaleda soovijaid järgmisel aastal on, teen seda rõõmuga uuesti.

Ma polnud eriti palju Peterburi päevade sisu ette planeerinud. See võimaldas kohapeal otsustada, mis parasjagu kõige aktuaalsem on. Ja nii sai programm just parasjagu tihe, et aega maksimaalselt ära kasutada ja kohtumiste ja koosolekutega paralleelselt ka Ingeri kiriku ajakirja materjalidega tööd teha. Kolmapäevast kantseleikoosolekut ootasin väga, et töökaaslasi üle mitme kuu jälle näha. Jaani koguduse õpetajalt saime ülesandeks õnnitleda pühapäeval eestikeelsel jumalateenistusel Valjat, kes oli mõni päev varem tähistanud oma 80. sünnipäeva. Aga kuigi tundsin rõõmu iga kohtumise üle, siis kõige rohkem rõõmustasin Jegori, Margarita ja Vladiga tutvumise üle. Nad on klassikaaslased, kes elavad Jaani kirikust mitte eriti kaugel ja olid otsustanud koos luteri kirikuga tutvuma tulla. Jegor oli tegelikult korra juba ühel kontserdil jõudnud käia. Nii nad siis pühapäeval istusid minu selja taga - kogu jumalateenistuse, ise sõnagi sellest aru saamata. Kui armulaua aeg kätte jõudis, julgustasin neid tulema altarile, et neid õnnistataks. Ja nad tuli! Noored jäid ka kirikukohvile - see kutse esitati vene keeles.

Peterburi rahvatantsijad

Kohalik husaar
sünnipäevaballil

Foto: Miriam Keskinen

Kultuuriseltsi toas istuti kohvilauas Valja sünnipäeva tähistamas ja kuna kirikukohvile muid tulijaid polnud, jäime siis koos Hannuga noortega vestlema. Sain jagada oma lugu kiriku ja Jumalani jõudmisest. Reklaamisime neile hoolega leerikooli ja venekeelseid teenistusi. Nädala sees käisid Jegor ja Margarita ka koguduse kinoklubis - avastasid nad Jaani koguduse sotsiaalmeedia postitusest. Aga nädala pärast üllatasid nad oma kohaloluga jälle eestikeelsele teenistusele. Seekord oli kohvitajaid rohkem ja seetõttu meil nii palju enam vestelda ei õnnestunud. Lubasin nende eest palvetama hakata. Kas lööte kampa?

Nende kolme 15-aastase noorega kohtumise jätkuks oli tore pärast kojujõudmist sõita 8.2. külla oma tugikogudusse Parkanosse, et pidada seal kaks tundi misjonitööst samaealistele leerilastele. (Pilt jumalateenistusest enne leeritundi.)

Peterburis olles olin saanud ülesande võtta ühendust Ingeri kiriku koostööpartneritega seoses emerüütpiiskop Aarre Kuukaupi piiskopiks pühitsemise 30. aastapäevaga. Seda tähistati 14. veebruaril. Aarre Kuukaupile annetati siis ka esimene Ingeri kiriku kõrgeim aumärk – Mikael Agricola rist. Pildil hoiab ta käes selle risti kujutisega torti. (Foto: Irina Lapteva) Ise ma üritusel osaleda ei saanud, aga oli au anda oma panus selle kordaminekuks.

Kui Peterburis ja Parkanos käigud välja arvata, olen jaanuaris-veebruaris muidu päris kõvasti jälle kirjutuslaua taga istunud ja kirjutustööd teinud. Minu osa on nüüd valmis ja Miina Makkonen teeb veel toimetajana veel oma tööd. Sel nädalal lähevad materjalid juba küljendusse ja ajakiri peaks trükikojast tulema aprilli alguses.

Seekordne protsess oli eriline selle poolest, et esiteks oli umbes pool materjalidest meil varasemast üle jäänud ja ootas kasutamist. Enamasti alustan ajakirja kokkupanemist nimelt üsna tühjalt lehelt. Ja veel erilise selle poolest, et nüüd teen seda tööd koos oma Mordva-aegse kolleegi Miinaga. Kandke tedagi oma eestpalveis. Ja veel – 16.2.–5.4. olen jälle veidi suuremat vastutust nõudvates ülesannetes, sest meie piirkondlik koordinaator Markus Aitamäki on õppepuhkusel ja mina osaliselt tema ülesannetes.

Pildil olev lambikestega purk töötab päikesepatareiga ja ripub meil rõdul. Seal on ka jõululambid, kuid nende valgusest ei piisa purgi valguse laadimiseks. Nüüd kui päevad on selgelt pikemad ja ka päike käib meid rõõmustamas, on purk jälle “ärkanud” ja süttib pimeduse tulles. See purk kõnetas mind ja tuletas meelde, et meiegi vajame “õiget” valgust selleks, et teisi valgustada. “Mina olen maailma valgus”, ütles Jeesus. Kosutavat paastuaega ja paljupakkuvaid laadimise hetki Piiblit lugedes, palvetades, osaduses olles...

Õnnistussoovidega
Liliann

Liliann Keskinen tel. +358400771817
liliann.keskinen@sekl.fi
Martinlaaksontie 42 D 20, 01620 Vantaa, Soome

EELK Misjonikeskus tel 6464760
Tehnika 115 10139 Tallinn
Annetused misjonitööle: **EE292200221071313929**

mk@eelk.ee
www.misjonikeskus.ee
Selgitus: Lilianni töö heaks